

я ліг на дно казок
щоб чатувати на
обгризлий місяць повен
гуку і мовчання

вітрила ти розкрила
для птахів одних тих що
не мають гнізд і помаранчею
запахло сонце у руці

буває : ти вербою
прикидаєшся аби
я не забув землі
що родить розмах вітру.

Збірка « [Нічні перекази](#) ».